

เราจะทำ ด้วยกัน

แอนนี่รู้สึก
กลัวที่ต้องเริ่ม
ไปเยาวชนหญิง

เรื่องนี้เกิดขึ้น ในสหรัฐอเมริกา

แอนนี่เอามีถูเนื้อผ้าของชุด เธอพยายามฟังผู้พูด แต่เธอรู้สึกกระวนกระวายใจและท้องปับป่วน วันนี้เป็นวันที่แอนนี่จะเริ่มไปเยาวชนหญิง เธอจะไปชั้นเรียนทันทีหลังจบการประชุมศิษตรีถลลล ทุกคนบอกแอนนี่ว่าเธอควรตื่นเต้ แต่เธอกลับรู้สึกกลัว

เธอมองไปที่ทามล พืสาวของเธอ ทามลอยู่ในเยาวชนหญิงมาสามปี และเธอก็ชอบมาก เธอเล่าให้แอนนี่ฟังเสมอว่าเยาวชนหญิงยอดเยี่ยมอย่างไร “เธอจะมีเพื่อนเยอะมาก” ทามลบอก “เยาวชนหญิงต่างจากปฐมว้ย เหมือนวเธอโตขึ้นแล้ว”

แต่แอนนี่ไม่เหมือนกับพืสาวของเธอ ทามลชอบพบเจอคนใหม่ๆ และเธอก็ผูกมิตรกับผู้อื่นได้ง่าย แอนนี่เป็นคนเงิบๆ ชอบอ่านหนังสือหรือวาดรูปมากกว่าพูดคุยกับผู้อื่น

แอนนี่ยังเป็นสิวลอีกด้วย และเธอรู้สึกเงินอายกับภาพลักษณ์ของเธอ เธอใช้ครีมพิเศษทาหน้า ซึ่งได้ผลดี แต่รอยแดงบนผิวยังไม่จางหายไป

หลังการประชุมศิษตรีถลลล แอนนี่เดินลากเท้าไปตามโถงทางเดิน “วันนี้หนูยังไปเยาวชนหญิงไม่ได้คะ” เธอบอกคุณแม่กับทามล

คุณแม่ดูกังวล “แม่คิดว่าลูกตื่นเต้ที่จะได้ไปเยาวชนหญิงเสียอีก เกิดอะไรขึ้นจ้ะ?”

“หนูไม่รู้จ้ะใครเลยที่เป็นเด็กโต” แอนนี่เอามีถูมหน้า “พวกเขาต้องหัวเราะแน่ๆ เมื่อเห็นหนู”

คุณแม่โอบกอดแอนนี่ “จำได้ไหมวทามลก็อยู่ที่นั่นด้วย”

“หนูไม่เหมือนทามลนี่คะ” แอนนี่บอก เธอมองไปที่พืสาว “พืพูดคุยกับคนเก่ง”

“พืรู้วการไปชั้นเรียนใหม่เป็นเรื่องยาก” ทามลพูด “แต่เราจะพยายามด้วยกันนะ พืเองก็รู้สึกกลัวเมื่อเริ่มไปเยาวชนหญิง”

แอนนี่จ้องทามลด้วยดวงตาเบิกกว้าง ทามลดูกล้าหาญเสมอ! เธอถึงกับลองแสดงละครเพลงของโรงเรียนและได้รับบทนำ แอนนี่ไม่ได้ทำสิ่งเหล่านั้น เธอแค่พยายามไม่ทำตัวให้เป็นที่สังเกต

“พืไม่เคยกลัวเลยนี่นา” แอนนี่บอก

ทามลยิ้ม “แน่นอนวพืกลัว! พืกลัวเมื่อลองเล่นละครเพลงรู้ไหมวพืทำอะไร?”

แอนนี่ส่ายหน้า “พืสวดอ้อนวอนและทำสุดความสามารถ และพืก็ช่วยเด็กคนอื่นๆ ด้วยนะ ดูเหมือนพวกเขาหลายคนก็กลัวเหมือนพืเลย การช่วยให้ผู้อื่นกล้าหาญช่วยให้ พื กล้าหาญ”

แอนนี่คิดเรื่องนี้ เธอจะทำเหมือนที่ทามลทำและช่วยให้เด็กหญิงคนอื่นๆ ในชั้นเรียนไม่ต้องกลัวได้ไหมนะ?

“ลูกคิดว่าลูกจะไปเยาวชนหญิงวันนี้ได้หรือยังจ้ะ?” คุณแม่ถาม

แอนนี่สุดลมหายใจลลล แล้วพยักหน้า เธอทำได้ แอนนี่กับทามลเดินไปที่ชั้นเรียนเยาวชนหญิง แอนนี่มองดูเด็กหญิงคนอื่นๆ บางคนดูประหม่าเหมือนเธอ จูลีม้วนเส้นผมพันรอบนิ้วขณะที่เธอกัดเล็บ

แอนนี่คิดวิธีที่จะช่วยพวกเธอได้ เธอไปนั่งข้างจูลี “เธอประหม่าเหมือนกันใช่ไหม?” แอนนี่กระซิบ “ทุกอย่างจะดีเอง”

จูลียิ้ม และแอนนี่ยิ้มตอบ ตอนนีแอนนี่รู้สึกกลัวน้อยลงบางที่เยาวชนหญิงอาจจะดีมากกว่าก็ได้ ●

ภาพประกอบโดย โทนี มีซัน